

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815204825
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5815204825.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti F.: D., nar. XX.XX.XXXX, F., nar. XX.XX.XXXX a H., nar. XX.XX.XXXX, maloleté deti bytom u matky, deti rodičov: matky - M. F., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, U., právne zastúpená JUDr. Monikou Pindiakovou, advokátkou, so sídlom U. T. XXX, U. a otca - F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, U., maloleté deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, v konaní o návrhu matky na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu, o odvolaní otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 6P/79/2015-67 zo dňa 27. októbra 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti p o t v r d z u j e.

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý.**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 6P/79/2015-67 zo dňa 27.10.2015 zveril maloleté deti D., nar. XX.XX.XXXX, maloletého F., nar. XX.XX.XXXX a maloletú H., nar. XX.XX.XXXX na čas do rozvodu do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia sú oprávnení zastupovať a spravovať majetok maloletých detí. Otca F. F., nar. XX.XX.XXXX zaviazal k povinnosti prispievať na výživu mal. D. sumou 120,- eur mesačne, mal. F. sumou 100,- eur mesačne a mal. H. sumou 80,- eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, k rukám matky počnúc dňom 01.07.2015. Zameškané výživné za obdobie od 01.07.2015 do 31.10.2015 na mal. D. vo výške 274,- eur, na mal. F. vo výške 233,50 eur a na mal. H. vo výške 193,50 eur, zaviazal otca zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 100,- eur mesačne, splatných vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, k rukám matky maloletej, a to pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľka podala návrh na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, v rámci ktorého žiadala maloleté deti zveriť do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazat' výživným. Otec maloletých detí nesúhlasil s požadovanou výškou výživného, poukazoval na to, že je nezamestnaný a nemá žiaden príjem, keď momentálne sa živí len drobnými brigádami.

Súd vec správne posúdil podľa ust. § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 zákona o rodine. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že matka maloletých detí nežije s otcom v spoločnej

domácnosti od 01.07.2015. Maloleté deti žijú so svojou matkou v rodinnom dome, v ktorom bývajú aj ich plnoletí súrodenci. Matka je zamestnaná v predajni Lidl v Tvrdošíne s čistým mesačným príjmom v priemere 539,70 eur a okrem prídavkov na deti, iný príjem nemá. Otec maloletých detí sa odsťahoval k svojej priateľke. Otec maloletých detí nemá stály príjem, je dobrovoľne nezamestnaný, naposledy bol evidovaný v evidencii nezamestnaných od 10.01.2014 do 05.08.2014, predtým bol živnostník, živnosť ukončil k 10.01.2014. Mal. D. je žiačkou II. ročníka Spojenej školy v Nižnej, mal. F. je žiakom III. ročníka Základnej cirkevnej školy v Tvrdošíne a mal. H. je žiačkou I. ročníka Základnej cirkevnej školy v Tvrdošíne. Súd prvého stupňa na základe zisteného skutkového stavu, zveril maloleté deti do starostlivosti matky, ktorá sa o deti doposiaľ stará a v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky. Otec maloletých detí neprejavil záujem, aby mu boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti. Pokiaľ ide o výšku výživného, súd prvého stupňa vychádzal zo schopností, možností a majetkových pomerov oboch rodičov a prihliadal na odôvodnené potreby maloletých detí. Zároveň prihliadal aj na schopnosti a možnosti otca maloletých detí zabezpečiť si príjem tak, aby mohol platiť na deti výživné. V danom smere súd poukázal na potencialitu príjmu otca, na jeho všeobecné pracovné zručnosti v oblasti stavebníctva, keď predtým prevádzkoval v tejto oblasti živnosť a ukončil ju k 10.01.2014, keď podľa jeho vyjadrenia dôvodom ukončenia živnosti bolo, že ho za odvedenú prácu nevyplatili. Súd nezistil žiadne zdravotné obmedzenia na strane otca maloletých detí, ktoré by ho ospravedlňovali, resp. by ho obmedzovali pri nájdení si zamestnania, alebo by mu bránili pokračovať v prevádzkovaní živnosti. Otec maloletých detí zakaždým, keď bol konfrontovaný s tvrdeniami matky, že pracuje na čierno a má príjem, prípadne ňou predloženým materiálom stiahnutým z internetu, či už o tom, že má pracovné možnosti, že vedie nákladnejší spôsob života, ako sa to snažil vykresliť súdu, boli to vždy len jeho chabé výhovorky, že pracoval za jedlo a stravu, že ho živí jeho priateľka a že na kúpaliská si chodil liečiť zdravotný problém s chrbticou. Tieto jeho tvrdenia, že nemá prostriedky na platenie výživného boli v rozpore s tým, že v skutočnosti spláca dve pôžičky (jednu pôžičku od Vianoc v mesačných splátkach po 100,- eur a druhú pôžičku od augusta 2015 v mesačných splátkach 135,- eur), za mobilné služby platí paušál 40,- eur mesačne a v mesiaci jún 2015 zaplatil výživné vo výške 250,- eur, v auguste 2015 vo výške 200,- eur a v októbri 2015 vo výške 400,- eur. Z uvedeného vyplývalo, že príjmy otca sú v skutočnosti vyššie, ako sa o tom snažil presvedčiť súd. Súd nezistil žiadne zdravotné problémy na strane otca, ktoré by mu bránili nájsť si zamestnanie a preto skonštatoval, že u otca ide o nezodpovedné, tendenčné vyhlásenie, že ho živí priateľka, ktorá pracuje v zahraničí. Pokiaľ ide o možnosti a schopnosti matky, jej možnosti zabezpečiť si vyšší príjem sú oveľa nižšie, keďže okrem stáleho zamestnania, zabezpečuje osobnú starostlivosť o tri maloleté deti. Pri určení výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí, s poukazom na skutočnosť, že mal. D. je žiačkou II. ročníka Spojenej školy v Nižnej, s čím sú automaticky spojené zvýšené základné výdavky ako školné, strava, oblečenie, cestovné, výdavky na hygienu, kultúru a ďalšie. Mal. F. je žiakom III. ročníka Základnej cirkevnej školy v Tvrdošíne a mal. H. je žiačkou I. ročníka Základnej cirkevnej školy v Tvrdošíne. Preto s poukazom na uvedené skutočnosti, príjmy a výdavky matky maloletých detí, vzhľadom na potreby a vek maloletých detí, s poukazom na možnosti a schopnosti otca súd určil výživné na mal. D. sumou 120,- eur mesačne, mal. F. sumou 100,- eur mesačne a mal. H. sumou 80,- eur mesačne. Pokiaľ matka žiadala vyššie výživné súd v tej časti návrh matky ako nedôvodný zamietol. Zároveň vyčíslil aj zameškané výživné a to od 01.07.2015 do 31.10.2015 na mal. D. vo výške 274,- eur, mal. F. vo výške 233,50 eur a mal. H. vo výške 193,50 eur a po odrátaní výživného, ktoré otec zaplatil v mesiaci jún 2015 vo výške 250,- eur, v auguste 2015 vo výške 200,- eur a v októbri 2015 vo výške 400,- eur, ktoré najskôr rozpočítal rovnako na všetky tri deti a preto uložil otcovi zameškané výživné zaplatiť v mesačných splátkach po 100,- eur, splatných spolu s bežným výživným. Súd priznal výživné už od 01.07.2015, hoci návrh bol na súd podaný dňa 05.08.2015, a to z dôvodu, že matka mal. detí sa v tejto veci už dňa 30.06.2015 so svojou žiadosťou obrátila o právnu pomoc na Centrum právnej pomoci a preto súd uvedenú skutočnosť vyhodnotil, ako dôvod hodný osobitného zreteľa podľa ust. § 77 ods. 1 zákona o rodine. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o výživnom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletých detí, ktorý uviedol, že v tejto časti s rozsudkom nesúhlasí a považuje súdom určenú výšku na deti vysokú. Podľa neho nebol riadne zistený skutkový stav a poukazuje na tú skutočnosť, že stanovené výživné je neprimerane vysoké, ktoré nie je možné z jeho príjmu pokryť. Poukázal na to, že momentálne sa zamestnal len ako brigádnik, na základe zmluvy o pracovnej činnosti, preto žiada aby súd zvážil a preskúmal skutočný stav veci, vzhľadom na výšku jeho príjmu a určené výživné znížil. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila matka maloletých detí, ktorá uviedla, že prvostupňový súd rozhodol vecne správne na základe vykonaného dokazovania. Otec maloletých detí nepreukázal

skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie súdu prvého stupňa. V odvolaní uvádza len účelové tvrdenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a pokiaľ poukazuje na skutočnosť, že je nezamestnaný a že nemá žiadny príjem a živí sa len drobnými brigádami, všetky tieto skutočnosti boli v rámci prvostupňového súdu vyhodnotené. Podľa nej je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu maloletých detí výživným tak, ako ho stanovil prvostupňový súd. Navrhla preto, aby bol rozsudok okresného súdu potvrdený.

Kolíznym opatrovníkom maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu rovnako navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti.

Výrok rozsudku, ktorým súd zveril maloleté deti na čas do rozvodu do osobnej starostlivosti matky odvolaním nebol napadnutý, v tejto časti nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. V odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, keď dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení zákona o rodine a zákonne rozhodol, keď otca maloletých detí zaviazal k povinnosti prispievať na výživu mal. D., nar. XX.XX.XXXX, sumou 120,- eur mesačne, mal. F., nar. XX.XX.XXXX, sumou 100,- eur mesačne a mal. H., nar. XX.XX.XXXX sumou 80,- eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom 01.07.2015. Rovnako správne súd prvého stupňa vyčíslil aj zameškané výživné za obdobie od 01.07.2015 do 31.10.2015 a to na mal. D. vo výške 274,- eur, na mal. F. vo výške 233,50 eur a mal. H. vo výške 193,50 eur, povolil otcovi uvedený nedoplatok na výživnom splácať v mesačných splátkach po 100,- eur, splatných vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, teda spolu s výživným a to pod následkom straty výhody splátok. Odvolací súd konštatuje, že takto stanovené výživné zodpovedá oprávneným potrebám maloletých detí a schopnostiam a možnostiam povinného otca. V konaní bolo nepochybne preukázané, že odôvodnené potreby maloletých detí, ktoré sa neustále zvyšujú v prevažnej miere zabezpečuje matka maloletých detí. Pokiaľ otec odôvodňuje v odvolaní svoj návrh, aby odvolací súd znížil prvostupňovým súdom stanovené výživné, tým že je nezamestnaný a pracuje len brigádnicke, odvolací súd zdôrazňuje, že v tomto smere súd prvého stupňa správne vychádzal z podmienok na trhu práce, keď otec maloletých detí pracoval v minulosti ako živnostník v oblasti stavebníctva a preto je neakceptovateľné, aby otec, ktorý má vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom nebol schopný nájsť si takú prácu, ktorá by mu poskytovala zdroj príjmu, tak aby bol schopný zabezpečovať ich nevyhnutné životné potreby. V tomto smere sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s prvostupňovým súdom, pretože rodič, ktorý má vyživovaciu povinnosť k svojim maloletým deťom je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom nebolo ohrozené. Odvolací súd konštatuje, že zníženie výživného tak ako požaduje otec voči svojim maloletým deťom by znamenalo posunúť zodpovednosť otca za zdravý vývoj maloletých detí len na matku (druhého rodiča), ktorá sa osobne o deti stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť voči deťom na hranici svojich možností, čo by bolo nepochybne v rozpore so zákonom o rodine, morálkou ako aj spravodlivosťou. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého súdu v napadnutom výroku podľa cit. ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 cit. ust. sa stotožnil s jeho odôvodnením.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko ide o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.